

Feestzitting Provinciale Raad van Limburg

Zaterdag 13 december 2014

Landscommanderij Alden Biesen

Welkom

dokter Jos Vandekerkhof, Voorzitter van de Raad

Excellenties, collega's, dames en heren

Het is opnieuw een bijzonder genoegen u allen welkom te heten op onze jaarlijkse feestzitting in de landcommanderij van Alden Biesen

De geschiedenis van Alden Biesen begint in 1220, toen de Duitse Ridderorde de Landcommanderij opgericht heeft. Deze Orde was verdeeld in 12 balijen of provincies. Het pronkstuk, Alden Biesen, was eigendom van de landcommandeur. Het kasteeldomein kende haar glorie tijd tussen de 16e en de 18e eeuw. De Landcommanderij groeide toen uit tot de luxeresidentie zoals we ze vandaag kennen.

Op het einde van de 18e eeuw maakte de Franse Revolutie hier een einde aan, want de Duitse Orde werd verdreven. Het kasteelcomplex werd openbaar verkocht. Toen Guillaume Claes het domein kocht, was dat het begin van twee eeuwen privébezit en aftakeling. Na de brand van 1971 kocht de Belgische staat Alden Biesen, en vandaag is de Landcommanderij een internationaal cultuurcentrum voor de Vlaamse Overheid

Vandaag vieren we jong, zeeeeer jong en oud, maar wat is dat tegenwoordig, oud, alleszins niet de leeftijd die onze jubilarissen momenteel hebben want ieder jaar weer zie ik de senioren jonger worden.

Zij zijn dan ook nog zeer jong van geest en fysiek.

Beide generaties wil ik feliciteren, de jubilarissen voor hun jarenlange inzet als arts, de promovendi voor hun behaalde mastergraad tot arts.

Vandaag leggen de promovendi hun eed van Hippocrates af en vieren we de jubilarissen die er 50 jaar praktijk opzitten hebben en waarvan sommigen ook vandaag nog actief zijn.

De eed van Hippocrates is al lang niet meer de eed zoals de jubilarissen die afgelegd hebben, de oorspronkelijke eed veranderde na WO2 in de eed van Genève en sinds 2011 is deze door onze eigen Nationale Raad aangepast aan de veranderende maatschappijtendenzen.

Heeft het nog zin een dergelijk oud gebruik als het afleggen van een eed te propageren?

Ik meen van wel, en zeker binnen de setting van de orde, een instantie die los van ideologie en partijpolitiek als onafhankelijke organisatie alle artsen verenigt en er de gemeenschappelijke baken voor is.

Vandaar het belang van een feestzitting als deze die dan ook de nodige luister zal bijgebracht worden door een gerenommeerd koor, Scala en Kolacny brothers.

De broers hebben hun koor in 1996 opgericht. In 1999-2000 werd Scala 'Koor van het Jaar'.

Intussen is een optreden van Scala & Kolacny Brothers een buitengewoon multimedia gebeuren met speciaal voor het koor gemaakte videoprojecties, animatiefilms, lichtshows en zelfs 'electronic sampling'. De hoofdmicrofoons van de meisjes laten toe om vrij over het podium te bewegen en zich zelfs te mengen onder het publiek..

Het koor is de vrucht van jarenlang hard werken. De broers studeerden allebei piano, Steven aan het Koninklijk Conservatorium in Brussel, Stijn aan Lemmensinstituut in Leuven. Steven studeerde af in 1992, negen jaar eerder dan zijn jongere broer. Stijn vervolmaakte zijn opleiding en ging vervolgens musicologie studeren aan de K.U.Leuven.

Hun spectaculaire overbrugging van de kloof tussen klassiek en rock en de rillingen die hun hemelse zang teweegbrengen zijn de perfecte uitdrukking van een onconventionele en uitdagende aanpak.

In 2010 gebruikt Hollywood regisseur David Fincher muziek van Scala in de trailer van zijn film "The Social Network". Gevolg hiervan in 2011 is de grote internationale en mondiale doorbraak van Scala & Kolacny Brothers met diverse successen en uitverkochte zalen in Europese landen als Duitsland, Engeland, Ierland, Italië, Spanje, als ook de Verenigde Staten, Canada, Zuid-Korea... Scala wordt een internationaal fenomeen, en 2011 wordt zo een persoonlijk hoogtepunt voor de hele groep. Een grote tournee ter ondersteuning van hun allereerste Noord-Amerikaanse release brengt ze van Westkust naar Oostkust.

Na de vele internationale omzwervingen trekken de Kolacny broers zich in 2013 terug in de opnamestudio voor één van de meest ambitieuze en artistieke producties uit het bestaan van Scala: het Black Moon album en de gelijknamige tournee die zal lopen tot einde 2014. Deze (door Steven zelf geschreven) songs worden in combinatie met aanpassende choreografieën en een verbluffende lichtshow omgetoverd tot een visueel en auditief verbluffend totaalconcept.

Tot op vandaag wordt de groep Scala uitgenodigd op binnen- en buitenlandse podia en blijft het haar eigen succesformule – die steunt op de intieme en unieke sound van de Scalastemmen - heruitvinden en verbeteren.

Op het podium zie je naast de broers een 20-tal zangeressen tussen 20 en 30 jaar oud, maar in totaal telt de groep wel meer dan 150 zangeressen, waardoor aan de steeds groeiende vraag kan worden voldaan.

Pas recent voegde Scala aan zijn succesverhaal een nieuw item toe:

Frances Bean Cobain wil nl.Scala in de documentaire "Montage of Heck" over haar vader Kurt Cobain.

*Het is de entourage en familie van Kurt Cobain zelf, die via dochter **Frances Bean** Scala en de broers Kolacny contacteerde met een opvallende vraag: of de Scalaversie van 'Smells like teen spirit' gebruikt mocht worden in de eerste geautoriseerde documentaire over de legendarische zanger van Nirvana. 'Montage of Heck' komt begin januari op de Amerikaanse televisie (HBO!).*

We houden een minuut stilte ter nagedachtenis van de

overleden collega's

BERGHS Theo	HENDRICKX Mathilde	OELBRANDT Leon
BONGAERTS Marcel	HILLEN Paul	PERSOONS Robert
CEYSSENS Willy	INDESTEEGE Michel	VAN BOMMEL Gerard
CLYNCKE Guy	LEETEN Cyriel	VAN DEUN Jozef
GYSEN Jan	MANGELSCHOTS Leon	VANDENBOSCH Kristiaan
HADINOTO Ferdi	MASQUELIER Roger	VERHELLE Jan
		WEYTJENS Leon

Eedaflegging promovendi 2014

Toespraak van Dr. Eddy Van den Bossche, ondervoorzitter

Geachte excellenties,
waarde jubilarissen,
beste promovendi,
collegae,
dames en heren,

Ik heet jullie eveneens van harte welkom op deze feestzitting van onze Limburgse Raad der Artsen en sluit me nu ook al aan bij de gelukwensen aan onze jubilarissen, die straks met laurieren door onze secretaris zullen gelauwerd worden. Ik wens hen alles toe, wat ze zichzelf daar bovenop nog zouden willen toewensen.

Beste promovendi, jullie zijn een groep jonge collegae die de toekomst op medisch gebied gaan vertegenwoordigen in ons Limburgs landschap en vermoedelijk ooit zelfs ver daarbuiten. Jullie zijn de dokters van onze kleinkinderen en achterkleinkinderen.

Met Allerheiligen in het achterhoofd en met de vallende herfstbladeren kunnen we niet ontwijken aan het begrip 'vergankelijkheid' of 'vanitas'. Iets waar we in ons beroep van jong naar oud dagelijks mee in contact komen. "Omnia vanitas est".

Alles blijft echter in dynamisch evenwicht en hierbij denk ik dan aan een oud studentenlied: het draaiend levenswiel in Carmina Burana van Karl Orff. Hierin zijn jullie, jonge promovendi, de rijzende sterren. Maar geniet ook van deze levensfase, want *what goes up, must come down* ! Dit is in de beurswereld ook zo evenals in de sexuologie.

Als dokter ben je een vrouw/man van vertrouwen in de arts-patientrelatie. Dit heeft bovenop uw intellectuele en technische bagage, een belangrijk psychosociaal aspect, waar je ook communicatie-vaardigheden moet hebben samen met een deel assertiviteit.

Communicatie houdt de hele maatschappij bezig: denk maar aan facebook, Twitter, Skype, etc. Maar ook onze stagiairs zijn vergroeid met hun smartphone en tablet of liefst beiden : een phablet !

Het ITC tijdperk is losgebroken: de digitale revolutie is nog steeds in volle opmars (nanotechnologie, robotica ...).

Jubilarissen, terwijl jullie in het eerste leerjaar het alfabet moesten instuderen met uw oud leesplankje, zijn we nu al een tijd bezig om in het 2de kleuterklasje het alfabet te leren op een digitale tablet en hebben de leraressen al een smartbord in de klas...

Jonge collegae,

Jij hebt de medische kennis; de ervaring groeit nog met de jaren maar denk ook onder andere aan de deontologie en hiervoor heb je heel de code van de geneeskundige plichtenleer, die online geupdate wordt en die samen met al de adviezen van de Nationale Raad kan geconsulteerd worden via www.ordomedic.be : hou dus goed uw log-in en paswoord bij!

Vergeet ook niet dat er wetten bestaan en er komen regelmatig ook nieuwe wetten bij. Het is zelfs zo dat de wet boven de deontologie staat.

Doch wederzijds vertrouwen en respect kan echter niet altijd in wetten, reglementen en contracten worden gegoten, vandaar het belang om deze belofte, zijnde de Eed van Hippocrates, uit te spreken. Het is een 25 eeuwen oud ideaal, wat toen al te lezen was op een tablet, doch een klei-tablet.

Het markeert niet alleen het toetreden tot onze beroepsgroep, maar tegelijkertijd het zich realiseren van welke hoge principes we ons willen eigen maken. De Eed van Hippocrates slaat op deontologie, dus op onze huidige Code Geneeskundige Plichtenleer, die een werktekst is en steeds in de zich evoluerende maatschappij moet worden aangepast hetgeen ook gebeurt !

Als slot, jonge promovendi, wensen we jullie allen veel succes toe voor het verder uitoefenen van het fijnste beroep ter wereld dat er is: dat van arts!

Promotie 2014

AENDEKERK	Silvie	DEVUE	Helena	PEETERS	Nathalie
ALTIN	Gamze	GEENS	Stefanie	PIETTE	Yvonne
AVCI	Seher	GESKENS	Valérie	RABAEYS	Henk
BAERTS	Bjorn	GIJBELS	Roos	REMANS	Kirsty
BEKAERT	Mara	GIJSEN	Sofie	RUDENKO	Oleg
BOLLEN	Katrien	GORISSEN	Pieter-Jan	SCHOENMAEKERS	Bruno
BOOGAERTS	Tom	GYSELAERS	Jan	STASSEN	Jan
BOON	Katrien	HAK	Anne	STENVELD	Margot
BORMANS	Pieter	HANEGREEFS	Nathalie	STIERS	Pieter
BRUIJNEN	Nicolaas	HOFFMANN	Michael	THYS	Eline
BYLOOS	Bram	HOLSTEYNS	Evelien	TIMMERMANS	Daisy
CAERS	Klara	INDESTEEGE	Inge	VAN KEER	Karel
CAKICI	Nazaket	JACOBS	Vicky	VAN THIENEN	Katrien
CAO	Shu Chun	KEIREN	Kirsten	VANDAMME	Sarah
CLEUREN	Stefanie	KELLENS	Alyssa	VANDERHOYDONCK	Jef
CLOOSEN	Gunther	LASTERS	Frederic	VANHERLE	Ine
CORNELISSEN	Philip	LEBEN	Hanne	VERBEKE	Nikolaas
DE BRAUWER	An-Katrien	LEMMENS	Karolien	VERBOVEN	Bart
DE WINTER	Chanelle	NULENS	Dorien	WAUTERS	Isabelle
DESSERS	Nathalie	OLBRECHT	Siel	ZERVAS	Sofie

Toespraak van dokter Nathalie Peeters namens eedafleggers promotie 2014

Geachte mijnheer de voorzitter, leden van de Raad
Geachte collegae promovendi en jubilarissen
Beste familie en vrienden

Namens alle promovendi hier aanwezig, wens ik allereerst u te bedanken voor de uitnodiging tot deze feestzitting in het prachtige kader van de landcommanderij van Alden Biesen.

Na een zevental jaar van scholing, studeren, stage en bovenal ook veel plezier en levensgenot, behaalden we het diploma van dokter in de geneeskunde.
Laat ons zeggen dat we kunnen terugkijken op een mooie tijd.

Al kan ik vermoedelijk namens alle promovendi zeggen dat het niet steeds rozengeur en manenschijn was. Dat hoort er nu éénmaal bij, en hebben we hier niet allemaal veel uit geleerd.

Hierbij een woord van dank, aan onze ouders, familie en vrienden om ons te ondersteunen tijdens moeilijke momenten. Maar na een zware periode van studeren kwam dan ook het moment van opluchting, plezier, vreugde en voldoening.

Ook dank aan de professoren en alle anderen die ons in de praktijk geholpen hebben, en nog steeds helpen om volwaardig huisarts of specialist te worden.

Als we even rondkijken in de zaal, vele artsen aanwezig, verschillende leeftijden. Generaties op generaties blijven we ons inspannen om een kwaliteitsvolle geneeskunde te leveren aan de samenleving.

Doorheen de jaren is er heel wat veranderd in de geneeskunde, zoals we allemaal wel weten. We kennen een enorme vooruitgang in de geneeskunde en dit zullen de jubilarissen ons nog veel beter kunnen vertellen.

Veranderingen op verschillende vlakken.

De verandering van de patiënt: mondige patiënten met hoge verwachtingen, een andere arts-patiëntrelatie waarbij we samen komen tot een beslissing; daarnaast nood aan veel documentatie en administratie,...

versus een enorme evolutie in hygiëne, technische onderzoeken, heelkundige ingrepen en noem maar op.

Laat ons hierbij even stilstaan bij de taak van de Orde der geneesheren, of zoals we nu tegenwoordig beter zeggen met de vervrouwelijking van ons beroep, de Orde van Artsen. De orde komt de laatste tijd wel eens in de media met een negatieve connotatie van tuchtorgaan. De orde is echter wel meer dan dat.

Ik denk dat wij als kersverse artsen in de toekomst moeten kunnen rekenen op dit raadgevend orgaan, om ons hulp te bieden wanneer nodig, om ons bij te staan bij problemen.

Een andere nieuwigheid die de laatste jaren meer zichtbaar is, is de bijkomende specialisatie binnen een bepaalde discipline. Superspecialisatie. Een onontbeerlijke zaak om te zorgen voor een kwalitatief hoogstaande geneeskunde met de toenemende kennis.

Voldoende communicatie tussen eerste en tweede lijn binnen het artsenkorps mag hierbij niet uit het oog verloren worden. Goede geneeskunde betekent immers ook een nauwe samenwerking, wat leidt tot gelukkige patiënten en artsen. Het is misschien wat vroeg om erover te praten, als pas afgestudeerde artsen, maar laat ons via goede communicatie onder de artsen proberen om een burn-out te vermijden, zodat we zo weinig mogelijk beroep moeten doen op de organisatie 'doctors4doctors', een recent opgericht collega-tot-collega aanspreekpunt.

Een trend die te zien is onder de populatie van afstuderende artsen, is zonder twijfel de vervrouwelijking,. De tijd dat het alleen 'Meneer dokter' was, is gedaan.

Ook dit zal veranderingen met zich mee brengen.

Waar vroeger de vrouw thuis aan de haard bleef, krijgen vele dames onder ons later een uitgebreider takenpakket: arts, mama, chauffeur naar de hobby's, huismoeder, ... dan toch iets minder aan de haard. Gelukkig is er dan de nieuwe man, denk je dan? Een betere verdeling van het takenpakket, dat is waar we nu voor gaan.

Kortom: een hele hoop nieuwigheden ontstaan doorheen de jaren.

Echter, we hechten toch nog steeds belang aan traditie.

Dat blijkt ook uit de mooie opkomst hier vandaag.

Zo blijft de eedaflegging toch een vaste waarde binnen een overvloed van veranderingen in de geneeskunde. Het blijft toch mooi onze trouw te zweren om samen voor een kwaliteitsvolle geneeskunde te gaan, ten dienst van de medemens en de samenleving.

Hoe men het ook draait of keert, we doen onze job allemaal omwille van dezelfde passie: mensen helpen en genezen.

Een proficiat aan alle artsen die reeds jaren in de praktijk staan, en die wij vandaag dan ook vieren. Proficiat aan alle jonge collega's, hopelijk staat ons allen een prachtige carrière tegemoet. Maar bovenal, laat ons genieten van het leven. Dat is het mooiste geschenk, waar wij een beetje de bewaker van zijn.

Dank U wel.

Nathalie Peeters

Hulde aan de jubilarissen

Dr. Jef Mertens
Secretaris

Vijftig jaar geleden betaalde een patiënt 60 frank voor een raadpleging en 90 frank voor een huisbezoek. Anderhalve euro en twee euro vijftwintig !

Panta rei: Alles past zich aan, alles verandert en niet enkel de honoraria, ook het diploma. Nu word je na 7 jaar studie basisarts, toen werd je na 7 jaar studie DOCTOR IN DE GENEES-HEEL- EN VERLOSKUNDE !

Tijdens die 7 jaar opleiding kregen onze jubilarissen in het tweede en derde doctoraatsjaar klinische lessen. Die werden gegeven in een soort amfitheater waar alle studenten verzameld zaten in witte jas. Op bevel van de prof werd dan een nietsvermoedende patiënt binnengeleid. God weet wat men die brave man of vrouw op voorhand had wijs gemaakt !! Dan kwam het spannendste moment van de klinische les. De prof wees dan een student in het auditorium aan die de patiënt moest komen onderzoeken. DE PIST INVLIEGEN hete dat. Het getuigde van veel zelfvertrouwen en moed om op de eerste rijen van het auditorium te zitten want die werden het meest geviseerd. Doorgaans zaten daar degenen die later zelf prof zouden worden.

Echt praktijk leerde je in het vierde doctoraatsjaar, het stagejaar. Twaalf maanden uitsluitend ziekenhuisstage. Drie perioden van vier maanden waarvan minstens 1 verplicht in het UZ, waar je onderaan de hiërarchische ladder loopjongen mocht spelen. Degenen die in 1964 afstudeerden hebben tijdens hun laatste stageperiode af te rekenen gekregen met de perikelen rond de artsenstaking van april 1964 tegen de plannen van Edmond Leburton om een nationale gezondheidsdienst naar Brits model op te richten.

Na 7 jaar was je volwaardig doctor in de genees- heel en verloskunde en werd je, voor de meeste met een uitstel van 15 maanden legerdienst, voor de leeuwen geworpen en dat waren niet zelden de reeds gevestigde collega's !

Associëren was nog niet gebruikelijk. Je begon als solo werkende arts en het moest je maar overkomen om je te vestigen in een regio waar tot dan toe slechts 1 huisarts actief was, die in de loop van de jaren de nonnen van het rusthuis en de verpleegster van het kinderheil helemaal naar zijn hand had gezet en misschien ook nog burgemeester was !!!

Je ging je dan voorstellen bij de collega die allicht zei dat hij blij was dat zijn leven nu zou veranderen en hij wat minder zou moeten werken maar doorgaans bleek tijdens de volgende maanden dat hij helemaal niet van plan was om zijn leven te veranderen en minder te gaan werken. Het kon ook zijn dat je meteen te horen kreeg dat er nog geen werk genoeg was voor hem alleen.

Gek dat men nu spreekt van 'huisartsentekort' vermits het aantal artsen en ook het aantal huisartsen in 50 jaar ruim vervijfvoudigd is! In 1964 waren er 550 artsen in Limburg ingeschreven, vandaag zijn we met 2901 !

CATRY Yves

° 03/07/1937 MESEN

KUL 1964 Huisartsgeneeskunde

Op de vraag: Wat is de kleinste stad van België? Antwoorden jullie vermoedelijk allemaal 'Durbuy', behalve dokter Tina Boucque en haar echtgenoot die vandaag de Raad van West Vlaanderen vertegenwoordigen en de familie van dokter Yves Catry en dokter Catry zelf, want hij is geboren in MESEN, de kleinste stad van België. MESEN heeft minder dan 1000 inwoners, ligt in de westhoek op de taalgrens en de franstaligen hebben er faciliteiten. MESEN heeft zwaar geleden tijdens WO 1, werd totaal verwoest.

Dokter Catry aanvaardde tijdens zijn legerdienst in Leopoldsburg het aanbod om een huisartsenpraktijk over te nemen in Koersel. Hij is er nog steeds actief thans samen met zoon Filip.

In de beginperiode ondervond dokter Catry wat taalmoeilijkheden. Het dialect van de westhoek en van de mijnstreek verschilt nogal wat. Bovendien was 50 jaar geleden nog 90% van de bevolking praktiserend katholiek en dat geloof stak vol taboes, zeker in de seksuele sfeer. Seks en alles wat ermee te maken had werd niet met naam genoemd maar 'omschreven'. Het duurde wat vooraleer dokter Catry begreep wat een dame bedoelde wanneer ze zegde: 'ik ben zo'. *Quae fuerant vitia, mores sunt*, zei Seneca...*Wat ooit taboe was, is nu alledaags*. Nu wordt een nieuwe zwangerschap meteen op face-book gepost.

CLAES Willy

LUMMEN 18/09/1938

KUL 1964 Huisartsgeneeskunde

Dokter Willy Claes is wel een echte Limburger. Hij woonde in Lummen en ging naar school in Hasselt. 'Ging' is niet helemaal correct, hij koerste naar school met de fiets want hij had goeie benen !! Als jonge kerel was Willy Claes een heel beloftevol wielrenner.

Competitiewielrennen blijven combineren met een studie geneeskunde, da's niet mogelijk dus stopte hij met koersen tot grote opluchting van de andere coureurs. Nu konden die ook eindelijk eens een koers winnen.

Dokter Claes vestigt zich als huisarts in Houthalen Oost, echtgenote Ria Vervoort, laborante van opleiding, doet de administratie en ook labo. Wielrennen en sport in het algemeen blijft in de interessesfeer. Hij doet dopingcontroles voor de wielerbond en is oprichter van de plaatselijke voetbalploeg Park FC. PMS- en NWK-onderzoeken zitten in het takenpakket. Hij is nog altijd actief, als je 76 bent is dat hoofdzakelijk geriatrie.

COENJAERTS Alfons

27/03/1934

KUL 1964 Tropische geneeskunde

'Duizend heuvels' is een roman geschreven door Koen Peeters. Het is een fictieverhaal over het land van de duizend heuvels RWANDA. In het boek staan heel wat getuigenissen van Belgen die in Rwanda gewerkt hebben. Uiteraard niet van alle Belgen die er actief zijn geweest. De getuigenis van dokter Fons Coenjaerts staat er niet in maar zou er zeker niet in misstaan.

Daarom ga ik ze u nu voorlezen:

In Oktober 1964 kwam ik aan in Rwanda voor de Belgisch Technische Cooperatie. Ik werd tewerkgesteld in Kibungo op 115 km van Kigali in een Gouvernementeel hospitaal met ongeveer 200 bedden en een patiëntenopvang over een streek van ongeveer 400000 inwoners. Het hospitaal werd op dat ogenblik gerund door lokale verplegers en verpleegsters. Er was sedert de onafhankelijk (1/7/62) geen dokter meer geweest ! Bij mijn eerste bezoek a/h hospitaal vond ik enkele patiënten waarvan het onderbeen t.g.v. de zogenaamde tropische beenzweren aan het afrotten was. Besluit: ik zou 's anderendaags mijn eerste operatie uitvoeren: een beenamputatie, gedacht ja, want 's nachts kwam men mij van de materniteit roepen voor een moeilijke zelfs onmogelijke bevalling. Gevolg: die eerste nacht werd mijn eerste operatie een keizersnede. Een week later kwam men mij een klembreuk van de lies brengen en zo ging dat verder. Voorzien voor 4 jaar ter vervanging van legerdienst zijn het er 12 geworden !

In de perioden dat Idie Amin van Oeganda zijn kuren had vielen wij zonder brandstof dus geen elektriciteit vermits we de stoomgenerator van het hospitaal niet konden aanzetten. Dan werd een keizersnede 's nachts uitgevoerd met een petroleumlamp en een mijnwerkerslamp op het voorhoofd.

Schrijvend gebrek aan medicijnen. Ik trachtte in de mate van het mogelijke 1 maal per maand enkele dispensaria op 30 tot 60 km. van het hospitaal te bezoeken. Op een dag kom ik aan in een dispensarium en was de verpleger het voorhoofd van een patiënt die vreselijk huilde van de pijn aan het insmeren met mercurochroom. Het was het enige wat hij op dat ogenblik ter beschikking had. Wonder boven wonder: de pijn was niet helemaal verdwenen maar toch enigszins verlicht!

Van 1977 tot aan het pensioen was dokter Coenjaarts Geneesheer op het Medisch Centrum v/h Ministerie van Buitenlandse Zaken Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking met consultaties van Algemene en Tropische Geneeskunde. Na zijn pensioen nog 4 halve dagen tot 70 jaar en 2 halve dagen tot 75 jaar blijven werken op dit Medisch Centrum.

HENDRICKX Jozef

4/11/1938 LANAKEN

KUL 1964 Abdominale Heelkunde

Dokter Jos Hendrickx specialiseerde in Leuven abdominale heelkunde van 1964 tot 1970 en nadien nog 1 jaar in Minneapolis, de stad van de meren in de staat Minnesota. In 1971 startte hij als abdominaal chirurg in Salvator en kreeg daar snel Frans Trimpeneers als compagnon.

'Hendrickx en Trimpeneers' twee en een halve decennia lang was het een begrip in Hasselt en ver daarbuiten.

In 1995 is hij gestopt om zich volledig bezig te houden met zijn hobby 'oude grafiek'.

Jos Hendrickx werd gekozen als effectief lid van de provinciale raad in 1988 en meteen werd hij ondervoorzitter. Hij bleef ondervoorzitter en effectief raadslid tot 1994.

Op de vraag naar leuke anekdotes tijdens zijn carrière antwoordt Jos dat die in de heelkunde niet voorkomen. Het is vooral veel miserie.

Aan de jonge mensen hier aanwezig die de ambitie hebben om chirurg te worden zeg ik:

'Doe het als Jos Hendrickx. Niet qua techniek, jullie zullen de endoscopische heelkunde als standaard gebruiken en niet meer de rechtstreekse toegang. Maar denk eraan dat het werk van de chirurg niet ophoudt nadat zijn of haar laatste sutuur is gezet. Ook de zaalronde is belangrijk en schenk daar evenveel aandacht aan als aan je werk in het operatiekwartier. Doe je zaalronde zoals Jos Hendrickx ze deed. Neem tijd voor je patiënt, ben je moe na een lange operatiedag, neem dan een stoel en zet je ernaast om te luisteren naar de problemen en vragen. Jos kon nog medelen dat de patiënt naar huis 'mocht', jullie zullen moeten medelen dat de patiënt naar huis 'moet'.

Dank je, Jos, voor de vele uren dat je naar onze patiënten hebt geluisterd.

JEURIS Ghislain

4/04/1939 ALKEN

KUL 1964 Huisartsgeneeskunde

Dokter Ghislain Jeuris is de derde uit een gezin van tien.

Negen jongens en 1 meisje allemaal nog in leven met een gemiddelde leeftijd van 71.5jaar.

Hij is 50 jaar actief als huisarts, nu parttime, een groot deel van de praktijk wordt waargenomen door een jonge vrouwelijke collega.

Gedurende elf jaar was hij de jonge huisarts in het grote gebied tussen Hasselt, Sint Truiden en Tongeren. Tijdens de weekendwachten reed hij honderden kilometers op twee dagen. Misschien minder in de stedelijke regio's maar zeker op de buiten behoorde verloskunde tot halfweg de jaren 80 tot het vaste takenpakket van de huisarts.

Soms een bevalling bij de moeder thuis, doorgaans in het Salvatorziekenhuis, één moeder zorgde voor verrassingen: haar tweede kind kocht ze in zijn dokterskabinet en dezelfde dame kocht het volgende kind in de hall van het ziekenhuis..

Jonge mensen hier aanwezig, ook u werd een kwarteeuw geleden door uw mama 'gekocht' !

KIEBOOMS Luc

26/03/1939 ANTWERPEN

KUL 1964 Nucleaire Geneeskunde

Dokter Luk Kiebooms was een jaar actief als huisarts in Kortenaak en besliste dan om te specialiseren in de inwendige geneeskunde en nucleaire geneeskunde en nog wel in Zuid-Afrika in Cape Town van 1965 tot 1971. Hij was dan 1 jaar adjunct in Sint Rafael en vanaf 1972 tot 2004 verbonden aan het Sint Jansziekenhuis te Genk als specialist nucleaire geneeskunde.

Hij zette zich 40 jaar lang in voor de verdediging van zijn beroepsgroep als lid van de Technische Geneeskundige Raad van het RIZIV. Dat dit nodig was bleek al tijdens de allereerste vergadering die hij bijwoonde waarop een aantal eminente leden van de Technische Raad dooernstig ervoor pleitten om nucleaire geneeskunde gewoon af te schaffen. Reden genoeg dus om geen enkele vergadering meer te missen teneinde. Voor dokter Kiebooms is medische ethiek het hoogste goed. Hij uit zijn bekommernis om een aantal evoluties in de geneeskunde de voorbije jaren. Naar aanleiding van de wetten aangaande abortus en euthanasie vraagt hij zich af hoever zelfbeschikkingsrecht kan gaan...

MOORS Hendrik

3/06/1938 BREE

KUL 1964 Huisartsgeneeskunde

Dokter Rik Moors was huisarts in Paal van 1964 tot 2003. Solo werkend zoals iedereen toen, wat niet betekent dat hij zich op een eiland terugtrok. Want hij was van 1982-1984 voorzitter van de Lionsclub Tessenderlo. Hij was Voorzitter Raad van Bestuur Practimed en Raadslid Orde der Geneesheren Limburg 1984-90. Tijdens de laatste drie jaar van zijn mandaat als effectief lid was hij voorzitter van de Raad.

Hij is altijd heel sportief geweest - ski, waterski, surfen, zeilen - maar doet het nu wat rustiger aan: fietsen, zwemmen, lezen, reizen.

Hij deed ook bevallingen al was dat niet altijd in comfortabele omstandigheden.

We zijn maart 1967, nog maar weinig mensen hebben thuis telefoon. 's Nachts om 02.30 u. rinkelt de bel aan de voordeur. Daar staat, verkleumd en uitgeput boer Louis. Het heeft de voorbije dag voortdurend gesneeuwd en het ganse dorp ligt onder een dik sneeuwtapijt.

"Dokter, kunt gij direct komen? Ons Marie moet bevallen." Het gezin woont in een afgelegen boerderij en de weg er naartoe is een holle weg, die nu gevuld is met meer dan één meter sneeuw. Hij was gekomen met de tractor maar die had hij onderweg moeten achterlaten in een gracht. De dokter had sneeuwkettingen op zijn wagen maar zou onmogelijk daarmee tot bij Marie geraken. Wat nu? Een telefoontje naar "het leger" in Leopoldsburg brengt raad. Zij beschikken over grote "Renault"-ambulances met grote wielen en sneeuwkettingen. Probleem: de jongen die daarmee moet rijden is 19jaar, hij is alleen, nog maar enkele weken gelegerd in Leopoldsburg en afkomstig uit West-Vlaanderen. Om kort te gaan: de Rijkswachters van Beringen zullen hem tegemoet rijden en dan samen met de dokter de vrouw uit haar lijden gaan verlossen. Als de colonne eindelijk op de bestemming aankomt is dat enkel nog om de navelstreng door te knippen. De kleine was vanzelf geboren.

NOLENS Marc

12/04/1940 LEUVEN

KUL 1964 Gynaecologie

Dat dokter Marc Nolens gynaecoloog zou worden was normaal. Het zit gewoon in de familie.

Hij werd op de wereld gezet door zijn grootvader Rufin Schockaert, prof gynaecologie te Leuven tot 1950. Marc Nolens kreeg zijn opleiding gynaecologie bij nonkel Jozef Schockaert, prof gynaecologie in Leuven tot 1976 en Marc volgde vader Eduard Nolens op als gynaecoloog Sint Truiden in het Sint Jozef Ziekenhuis. Hij was er voorzitter van de medische raad, ook na de fusie met Sint Anna. Hij werd verkozen als plaatsvervangend raadslid van de provinciale raad van de orde, en was enkele jaren ook effectief lid ter vervanging van een overleden raadslid.

Dokter Nolens stopte zijn professionele activiteit eind 2006. Op dit moment is hij in het buitenland en vind het jammer dat hij er niet kan zijn vandaag.

REMANS Jan

1/01/1940 GENK

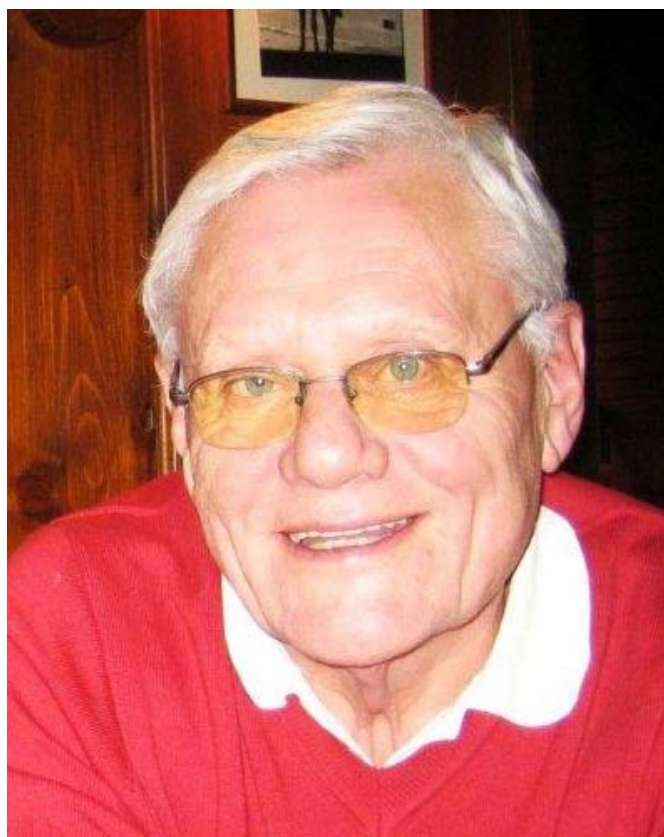
KUL 1964 Reumatologie

Het curriculum van Jan Remans voorstellen is onbegonnen werk. Maar da's ook niet nodig. Iedereen kent Jan Remans, sinds 1973 de drijvende kracht achter het reumacentrum te Genk, en idem sinds 1987 achter het specialistisch centrum Genk. Vorige maand kregen we allemaal van hem en bedankbrief voor de vele jaren samenwerking met de aankondiging dat hij de fakkel doorgeeft aan de volgende generatie.

Voor de specialisatie reumatologie moest hij naar het buitenland. Leiden, Parijs, Helsinki, Edinburgh, Manchester, met beurs van respectievelijk de Raad van Europa, de Wereldgezondheidsorganisatie, the British Council. Jan en Griet noemen het schertsend: hun vier jaar durende wittebroodsweken.

Jan was ook actief als politicus. Van 1994 tot 1999 als provincieraadslid en van 1999 tot 2003 als senator. We hebben doorgaans geen al te hoge dunk van politici en wat ze doen. Een uurtje Villa Politica kijken draagt er niet toe bij om dat te verbeteren. Oeverloze wellenietes discussies tussen meerderheid en oppositie, heel wat lege stoelen en een aantal van degenen die er wel zijn zitten ongeïnteresseerd te kletsen of te twitteren. Maar is ons imago wel correct?

Surf op het internet naar de website van de senaat en tik 'Jan Remans' in. Je krijgt dan een overzicht van zijn parlementaire activiteit en da's echt wel indrukwekkend. Heel wat voorstellen en vragen altijd aangaande zijn interessesfeer – gezondheidszorg en gehandicaptenbeleid !

ROBIJNS Hugo

20/07/1939 SINT-TRUIDEN

KUL 1964 Cardiologie

Dokter Hugo Robijns deed, na het behalen van zijn diploma te Leuven, eerst militaire dienst in het centrum voor luchtvaartgeneeskunde en pas nadien begon hij zijn specialisatie inwendige geneeskunde cardiologie bij de professoren Vandenbroucke, Joossens en Degeest. Grote namen, zo maken ze er geen meer.

Hij ging aan de slag als cardioloog in het Sint Jozef te Sint Truiden, later Sint Trudoziekenhuis. Heel wat tijd kroop in de opstart van een coronaire eenheid en een dienst intensieve zorgen. Op de vraag naar leuke anekdotes antwoordt hij: cardiologie da's vooral miserie, voor leuke anekdotes moet je bij de chirurgen aankloppen. Onze chirurg-jubilaris zegt echter dat chirurgie ook vooral miserie is.

Aan de jonge mensen hier die van plan zijn te specialiseren in de chirurgie of de cardiologie, zou je toch niet van gedacht veranderen en kiezen voor huisartsgeneeskunde want dat heeft veel meer amusementswaarde. Vraag het maar aan onze volgende jubilaris HUGO SMEETS!

SMEETS Hugo

28/06/1938 KERMT

KUL 1964 Huisartsgeneeskunde

GENEESKUNDE VOOR HET VOLK, het is een etiket dat enkele groepspraktijken met roots in AMADA, later PVDA en nu PVDA plus zich hebben opgekleefd.

Da's toch monopoliserend.

Dat doen we toch allemaal *GENEESKUNDE VOOR HET VOLK*, tussen de MENSEN, voor de MENSEN.

In Kermt beoefende Hugo Smeets 40 jaar lang 'GENEESKUNDE VOOR HET VOLK', voor de mensen, tussen de mensen.

Kermt hoort een beetje bij Hasselt en toch weer niet. Hun wachtkring is bv apart. Als huisarts in Hasselt ken ik Hugo Smeets. Ik zag hem regelmatig op een navorming en vooral in de periode 86-87 toen de computer zijn intrede deed in de huisartsenpraktijk. De markt werd overspoeld door betaalbare IBM-clones. Nu ja, betaalbaar: 80.000 BEF voor een lawaaijige machine met als sturing DOS, een gewone Hercules beeldkaart, floppydrivers en een ratelend matrixprintertje. Nu is dat folklore maar toen konden wij onze ogen en oren niet geloven. Een nieuw soort dossierbeheer, heel toegankelijk en vooral heel snel te consulteren. Hugo Smeets is mee op de kar gesprongen maar een computerspecialist worden, nee, Hugo dat heeft er nooit bij u ingezeten !

THENAERS Guy

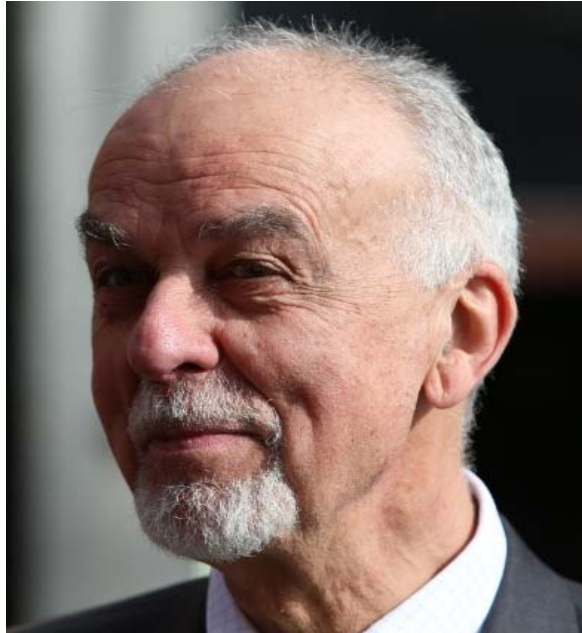
5/01/1938 HASSELT

KUL 1964 Endocrinologie

Dokter Guy Thenaers specialiseerde zich na de basisopleiding in de inwendige geneeskunde en endocrinologie in Leuven, aan de University of California in San Francisco en in Parijs in Saint Vincent. Hij was endocrinoloog in Virga Jesse in Hasselt en in Vesalius in Tongeren. Een endocrinoloog ziet vooral diabetespatiënten. Wanneer de eigen insulineproductie faalt moet de patiënt insuline toegediend krijgen met een injectie. De allereerste patiënt die een insulinespuitje kreeg was een 14-jarige Canadese jongen, Leonard Thompson op 14 januari 1922. Hij overleefde de anafylactisch shock die erop volgde, niet op de insuline zelf wel op de onzuiverheden in de spuit.

De insulines werden verder gezuiverd, maar de injectie blijft.

Zichzelf een prik geven blijft een psychologische drempel voor de patiënt. Thans veel minder dank zij de injectiepen maar die bestond 40 jaar geleden nog niet. Maar sommige patiënten waren heel inventief. Een patiënt van dokter Thenaers was fietsenmaker. Hij had op een oude fiets achter het zadel een hefboompje geconstrueerd waarin zijn spuit paste. Het hefboompje was verbonden met de remkabel. Hij ging dan met de blote billen op het zadel zitten, trok aan de rem en de spuit was gezet.

VANDERSCHOOT Erik

15/07/1939 MOL

KUL 1964 Huisartsgeneeskunde

In zijn curriculum schrijft Erik:

‘Huisarts in Herk de Stad van 8 mei 1966 tot 31 december 2014’.

Erik begint dus maandag aan zijn laatste quinzaine...

Erik is een goedlachse eerlijke en heerlijke collega. Het is altijd een verademing om tijdens de pauze van een symposium wanneer je snakt naar wat koffie ook eens met hem te kunnen babbelen.

Erik, ik kijk nu al uit naar de babbel met jou seffens op de receptie.

Ik hoop ook eens kennis te kunnen maken met dochter Katrien Vanderschoot, die vanmorgen niet in opdracht van de VRT-radio ergens in het buitenland zit maar hier aanwezig is.

Erik, je was 15 jaar, niet doorlopend, met wat onderbreking, lid van de Provinciale Raad en het was gewoon geweldig om jou erbij te hebben.

Beste mensen

wij vroegen onze jubilarissen of ze een boodschap hebben voor de jonge collega's hier aanwezig. Natuurlijk hebben ze die en ze is gewoon unaniem

Ondanks de toegenomen techniciteit, en de nog toenemende techniciteit blijf aandacht hebben voor de mens.

- *De mens voor U: uw patiënt*
- *De mensen rondom U: uw gezin*
- *En voor de mens die U bent...*

En ze wensen U allemaal, ook unaniem, een schitterende carrière als arts, het mooiste beroep dat er bestaat...

Toespraak door dokter Rik Moors

Gewezen Voorzitter van de Provinciale Raad in naam van de jubilerende artsen

Geachte dames en heren
beste collega's

Het is voor mij een groot genoegen in naam van mijn collega's-jaargenoten hier een dankwoord te mogen uitspreken ten overstaan van de initiatiefnemers voor deze feestzitting.

Dit zijn elk jaar opnieuw de voorzitter, de secretaris en de leden van de provinciale raad van ARTSEN van Limburg. Elke maand offeren zij een aantal lange avonden op om zich te buigen over soms omvangrijke en belangrijke dossiers waarbij zij een gefundeerd oordeel moeten vellen over de deontologische implicaties bij de beoefenaars van ons beroep. Zij verdienen ons aller respect en dankbaarheid voor zoveel belangeloze inzet.

Zij brengen nu niet alleen hulde aan de "oude" jubilarissen maar ook onze echtgenotes worden in de bloemetjes gezet. Wij zijn zeer blij dat wij deze viering mogen meemaken en wij zijn U daarvoor ook erg dankbaar.

De jonge promovendi worden feestelijk en met open armen verwelkomt in de ORDE der ARTSEN, zodat zij zich hun leven lang hier thuis kunnen voelen.

Ook ik wens bij deze gelegenheid onze jonge collega's te verwelkomen en te feliciteren met het behalen van hun Diploma, waarvoor zij heel hard hebben gewerkt. Tegelijkertijd wil ik ook hun ouders danken en feliciteren met het resultaat van al de inspanningen, die zij zich hiervoor hebben getroost.

Het diploma, dat wij, jubilarissen, 50 jaar geleden behaalden, is maar moeilijk te vergelijken met het diploma, dat deze promovendi, nu hebben behaald.

50 jaar geleden was ons diploma het mooiste en grootste universitair diploma met de lange en prachtige naam: **Dr. in de genees- heel -en verloskunde**. Het was een geschenk en een garantie op een mooie loopbaan.

Nu, 50 jaar later, halen jullie, beste collega's, het diploma van **ARTS**. Dat klinkt a heel wat soberder. Alle glorie is uit deze titel verdwenen !

Maar de **Kennis, de diagnostische onderzoeksmiddelen en -technieken, die jullie nu ter beschikking hebben en de therapeutische mogelijkheden** zijn intussen zo spectaculair uitgebreid dat het woordje "**ARTS**" tegenwoordig 100 X méér inhoud heeft dan de mooie titels, die wij vroeger kregen.

Daarom beste collega's, draag Uw titel met fierheid en dan zult U een nog mooiere toekomst tegemoet gaan, dan jullie voor mogelijk hadden gehouden.

U zult wél altijd met zieken geconfronteerd worden, zieken die uw hulp komen vragen. Denk daarbij altijd aan dit wijze gezegde : **Een mens , als hij gezond is heeft duizend wensen, als hij ziek is ; maar één.!**

En dan zijn er nog onze echtgenotes. Meer dan wie ook verdienen zij onze dank Jarenlang hebben zij ten dienste gestaan van de praktijk van hun man. Hun eigen diploma's en aspiraties hebben zij noodgedwongen op zij moeten zetten om te helpen in de praktijk, te zorgen voor de talrijke dossiers, de telefoonwacht en om de gekwetsten, die aan de deur stonden als de dokter afwezig was ,de eerste zorgen toe te dienen.

Toen wij afstudeerden werd in Leuven de eerste maal een niertransplantatie uitgevoerd, Prof. Stalpaert plaatste zijn eerste cardiale kunstklep. Er waren toen geen computers, geen

echografie, geen CT-scan of NMR onderzoeken, maar de technieken evolueerden zodanig dat wij onlangs een wereldprimeur konden noteren hier in het Jessa ZH waar een team specialisten via catheterisatie een kunstklep konden plaatsen in het kloppende hart van een 85 jarig. Maar de grootste en ingrijpendste verandering in het leven van de huisarts en zijn gezin gebeurde er door de openstelling van het eerste GSM-Netwerk in België door Proximus in 1994. Toen kregen onze dames eindelijk wat meer bewegingsruimte en vrije tijd en die was hen van ganser harte gegund.

Tenslotte wil ik eindigen zoals mijn vriend en jaargenoot prof. dr. Willy Proesmans dat onlangs deed bij onze jubileumviering in Leuven met enkele wijsheden waaraan iedereen wellicht iets hebben kan :

"Denk meer aan wat je bezit, dan aan wat dat je begeert" een wenk van Marcus Aurelius

"Kijk binnen in je, dààr is de bron van het goede, die nooit uitdroogt" zei Confucius

en van Joseph Adisson is deze :

Three grand essentials to happiness in this live are:

- something to do
- something to love and
- something to hope for.

Ik wens jullie allemaal nog een heel mooie toekomst.